

28 juni 2025

Een goede opleiding voor een goede job

**Benoît Dassy (CSC), Ides Nicaise,
Myriam Azar (Bruxelles Formation)**

Op 28 juni kwamen we samen in Brussel voor de nationale Volksuniversiteit met het thema **‘Een zinvolle opleiding voor een zinvolle job’**. Dit is een belangrijk thema, want veel mensen willen graag werken, maar botsen op allerlei moeilijkheden als ze een opleiding willen volgen. De locatie van de Volksuniversiteit was niet zo gemakkelijk bereikbaar. Sommige deelnemers hebben daardoor de plek niet gevonden of zijn te laat aangekomen. Dat was jammer, want iedereen keek ernaar uit om elkaar te ontmoeten en ervaringen te delen. Het lokaal waar we samenkwamen was ook erg warm. Dat maakte het niet altijd gemakkelijk om aandachtig te blijven, maar we hebben er samen toch een waardevolle dag van gemaakt.

We begonnen de dag met een interactieve activiteit. In kleine groepjes maakten we affiches over de drempels die mensen ervaren bij het volgen van een opleiding. Er kwamen ontzettend veel verschillende drempels naar boven: problemen met vervoer, te dure inschrijvingen, geen opvang voor kinderen, een gebrek aan informatie, slechte begeleiding, geen diploma hebben, angst om te falen, en nog veel meer. We schreven alles op grote bladen. Uiteindelijk hadden we vier volle vellen papier. Tessa heeft al deze drempels netjes opgeschreven, zodat we er later mee verder kunnen werken. Eén getuigenis raakte ons diep: een man vertelde dat hij uit de gevangenis kwam en zijn straf had uitgezeten, maar dat hij door zijn strafblad geen werk vond en zelfs geen vrijwilligerswerk mocht doen. Het toont aan hoe zwaar het is om opnieuw te beginnen. Ook mobiliteit werd vaak genoemd als een groot probleem. Veel mensen kunnen zich moeilijk verplaatsen naar school.

Daarna gingen we met de hele groep in gesprek over **wat er nodig is om die drempels te overwinnen**. We luisterden naar elkaars ideeën en ervaringen. Iemand zei dat we het hele systeem moeten durven in vraag stellen. Dat was een interessante gedachte: misschien ligt het probleem niet alleen bij de mensen die moeite hebben, maar ook bij hoe

het systeem georganiseerd is. We bespraken dat opleidingen betaalbaar moeten zijn voor iedereen. Niet iedereen kan zomaar honderden euro's betalen. Ook kwam naar voren dat leren een recht is. De nadruk ligt vaak op snel aan het werk gaan, maar soms heeft iemand eerst tijd nodig om te leren, om sterker te worden, om vertrouwen op te bouwen. Sommige mensen vinden het ook leuk om te leren

en te studeren. Dat moet niet altijd naar werk leiden. Mensen gaven ook aan dat hun ervaring of kennis vaak niet erkend wordt. Als je bijvoorbeeld in een ander land hebt gewerkt of hebt gestudeerd, dan telt dat niet mee als ‘echte’ ervaring. Dat voelt onrechtvaardig.

Rond de middag was het tijd voor een pauze. We aten samen heerlijke quiches. Het was fijn om even te ontspannen, bij te praten, en nieuwe mensen te leren kennen. Na de lunch gingen we naar het plenaire gedeelte,

waar drie sprekers hun verhaal deden. Een van de gasten werkt voor Bruxelles Formation en vertelde vanuit haar ervaring en hoe mensen via hen makkelijk aan een opleiding kunnen beginnen. Dat was niet de ervaring van veel militanten en daardoor voelden sommige deelnemers zich niet echt gehoord. Ook werd er opgemerkt dat het plenaire moment wat lang duurde en dat er te weinig afwisseling was tussen de talen. Niet iedereen begreep alles, en dat maakte het voor sommigen moeilijk om te volgen. Er was wel een heel mooi moment met een man die niet zo goed kon lezen. Hij was naar voor gegaan om de affiches voor te lezen. Dit was heel moedig en mooi.

In de namiddag gingen we naar verschillende workshops. Wij kozen voor de workshop over de verborgen dimensies van armoede. Daar werd een heel intens en diep gesprek gevoerd. Mensen deelden persoonlijke verhalen over hoe armoede hen raakt, niet alleen financieel, maar ook sociaal en emotioneel. Het gesprek toonde duidelijk dat het sociale aspect van armoede vaak vergeten wordt.

Het gevoel om buitengesloten te worden, je niet gehoord te voelen, of je te moeten verantwoorden voor alles, dat zijn dingen die mensen hard raken.

Tijdens de namiddag was er ook een andere activiteit: Kris maakte een wandeling naar de begraafplaats van Elsene om stil te staan bij de straatdoden. Het was een moment van rust en bezinning. Veel mensen vonden het een belangrijk gebaar om ook die verhalen niet te vergeten.

Aan het einde van de dag gingen we naar huis met een hoofd vol indrukken. Het was een heel leerzame dag, vol gesprekken, getuigenissen en nieuwe inzichten. Tegelijkertijd was het ook een intense en warme dag, zowel door het weer als door de inhoud van de gesprekken. We hopen dat we de volgende keer wat meer afwisseling kunnen voorzien, en dat de bijeenkomst op een iets koelere plek kan doorgaan. Maar het belangrijkste is: we hebben onze stem laten horen en samen nagedacht over hoe we drempels kunnen wegwerken. Dat maakt deze dag meer dan geslaagd.

Werkten mee aan deze echo:

Abdelkareem

Saskia

Dit verslag is terug te vinden op onze website.